

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic)
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร
DEVELOPMENT OF THE SET OF BASIC GUITAR SKILLS
PRACTICING (BASIC GUITAR) MZTHAYOMSULSA 4
AT PHOSAI PHITTHAYAKAN SCHOOL

¹สันติ มุสิกกา

¹Santi Musika

โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร, ประเทศไทย

Pho SaiPhitthayakan School, Thailand.

Santi_mu@gmail.com

Received : May 1, 2022; Revised : May 28, 2022; Accepted : June 30, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร 3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร 4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร อำเภอโพธิ์ไทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 อุบลราชธานี – อำนาจเจริญ จำนวน 21 คน โดยวิธีแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 ชุด 2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง

¹ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี

การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) จำนวน 9 แผน 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ 4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที ผลการศึกษาพบว่า 1. ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.41/80.0 2. ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.67 หมายถึง นักเรียนมีความรู้และทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 67 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ชุดฝึกทักษะ, กีตาร์เบื้องต้น, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Abstract

This research was determined objectives as follows: 1) to develop the set of basic guitar skills practicing (Basic Guitar) for MathayomSuksa 4 at Pho Sai Phitthayakan School. to be effective according to the 80/80 criteria 2) to study the index of effectiveness of the set of basic guitar skills practicing (Basic Guitar) for the MathayomSuksa 4 at Pho Sai Pittayakan School 3) to compare the learning achievement of the students who studied by using the set of Basic Guitar skills practicing for MathayomSuksa 4 at Pho Sai Phitthayakan School 4) to study the satisfaction of MathayomSuksa 4 students who studied by using the set of basic guitar skills practicing (Basic Guitar). The sample consisted of 21 students in MathayomSuksa 4/1 who are studying in the first semester of the academic year 2020 at Pho Sai Pittayakan School in Pho Sai District, UbonRatchathani Province which is under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office 29, UbonRatchathani - Amnat Charoenby using purposive sampling method. The research instruments were: 1) 9 sets of basic guitar practice skills (Basic Guitars), art learning subjects (substance 2 music) for MathayomSuksa 4 2) 9 learning plans on basic guitar skills practicing (Basic Guitar), art learning subject group (substance 2, music) 3) an 30-item achievement test 4) a 20-item satisfaction survey. The data were collected and analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test. The results of the study found that 1) the Efficiency of the set of basic guitar skills practicing for MathayomSuksa 4 at Pho Sai Phitthayakan School was

80.41/80.0. 2) The Effectiveness Index (E.I.) of the set was 0.67 which means that the students had knowledge and practical skills increased by 67%. 3) The student's learning achievement after studying the set was significantly higher than before studying the set at the .01 level. 4) MathayomSuksa 4 students at Pho Sai Phitthayakan School had the satisfaction with learning by using the set of basic guitar skills practice (Basic Guitar) at the highest level.

Keywords: basic guitar, skills set, MathayomSuksa 4

บทนำ

ดนตรีเป็นสื่อที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดความไพเราะ มีคุณค่าและกระตุ้นผู้ฟังให้เกิดอารมณ์ต่างๆ เช่น รัก ครีครื้น ดีใจ โศกเศร้า เสียใจ มนุษย์จึงใช้ดนตรีเป็นสื่อเพื่อให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ให้เนื้อหาที่เป็นความรู้ในสาขาวิชาการต่างๆ ตลอดจนเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวิถีชีวิตของมนุษย์แต่ละยุคแต่ละสมัยที่ถ่ายทอดออกมาเป็นเพลงหรือบทเพลง จึงถือว่าดนตรีเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติที่ต้องอนุรักษ์ให้คงอยู่ชาติตลอดไป (สำนักหอสมุดแห่งชาติ, 2551: 11) ดนตรีเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ การสอนให้เข้าถึงทั้งสองอย่างนั้นต้องอาศัยเวลา ความตั้งใจจริงทั้งผู้เรียนและผู้สอนและเทคนิคในการสอน (Leonard, 1975) ทักษะดนตรีเป็นส่วนที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจสาระดนตรีได้ และจัดเป็นหัวใจของการศึกษาดนตรีสำหรับผู้ที่จะเป็นนักดนตรี ต่อไป ทักษะดนตรีแต่ละประเภทย่อมมีความสำคัญเท่าเทียมกัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537: 8-9) ความสามารถทางดนตรีควรจะได้รับ การปฏิบัติและฝึกฝนตั้งแต่อายุต่ำกว่า 10 ขวบ เมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถพิเศษด้านอื่น ๆ จะพบว่า ความสามารถทางดนตรีจะพบในระดับเด็กเล็กได้เด่นชัดมากที่สุด และที่สำคัญคือ ถ้าความสามารถดังกล่าวนี้ ไม่ได้ถูกค้นพบและพัฒนาความสามารถพิเศษ เหล่านั้นจะค่อยๆ หายไปในที่สุด (สุกรี เจริญสุข, 2555: 4) ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการเล่นดนตรีเป็นกิจกรรมดนตรีที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่ผู้คนควรมีโอกาสเข้าถึงทั้งการเรียนรู้ การปฏิบัติ เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนานและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

การศึกษาดนตรีในปัจจุบัน ได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งที่มีความจำเป็นของมนุษยชาติ เนื่องจากการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ว่า ดนตรีมีผลต่อการพัฒนาการทางสมองเด็ก เนื่องจากดนตรีเป็นกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสุขจากสารสุขหรือสารเอนโดฟิน (Endorphin) ที่หลั่งออกมาเมื่อทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ช่วยทำให้เด็กมีความสนใจการเรียนรู้และกำจัดสิ่งรบกวนสมาธิออกไป อีกทั้งดนตรียังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถ

กระตุ้นให้สมองของมนุษย์ทำงานได้และรับรู้ได้เร็วขึ้น อีกทั้งเสียงดนตรีมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด มีส่วนช่วยทำให้บุคคลมีมนุษยสัมพันธ์และเข้าสังคมได้ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและเข้าใจตนเอง สามารถโน้มน้าวจิตใจให้ผู้ฟังรู้สึกเคลิบเคลิ้มคล้อยตาม ให้คลายและลดความกังวล (กฤตธี สีนมนตรี, 2557: 1) ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดในหลักสูตรการศึกษาชาติ ให้มีการเรียนการสอนทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา โดยโรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร ได้กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2562 เป็นรายวิชาเพิ่มเติม การเสริมสร้างศักยภาพทางกีตาร์ สำหรับนักเรียนที่มีความถนัด และต้องการอยากพัฒนาเพิ่มศักยภาพทางกีตาร์ ดำเนินการจัดการเรียนรู้ทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติ ส่งผลให้ประสบความสำเร็จอย่างสูง โดยสามารถชนะเลิศในการแข่งขันกิจกรรมดนตรีสากล ประเภทวงสตริง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลังจากนั้น ดนตรีสากล (กีตาร์) ได้รับความสนใจจากนักเรียนในชั้นอื่น ๆ จนกระทั่งผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้พัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนรู้รายวิชา กีตาร์เบื้องต้น พบปัญหาในการจัดการเรียนรู้ในเรื่องของการปฏิบัติกีตาร์ กล่าวคือ ไม่ได้มีการจัดทำรายละเอียดในเรื่องของรายวิชาปฏิบัติกีตาร์ การเรียนการสอนในรายวิชากีตาร์ยังขาดตำราหรือเอกสารประกอบการเรียนรู้กีตาร์เมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ การพัฒนาในทักษะด้านการปฏิบัติกีตาร์ ต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติมากเป็นพิเศษ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาหาแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่สามารถจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนได้เป็นจำนวนมาก และสามารถทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้โดยตนเอง เรียนรู้และฝึกปฏิบัติได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนดนตรีที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี ควรเป็นการเรียนรู้ผ่านภาพการณที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางดนตรีอย่างแท้จริง โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ มิใช่เป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ที่ตายตัวโดยตลอด สภาพการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ดนตรีได้ลึกซึ้ง เข้าใจและมีความหมาย คือ การที่ผู้เรียนมีโอกาสดูบสนองกับดนตรีโดยตรง โดยมีครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ มิใช่เป็นผู้กำหนดสิ่งต่างๆ เพียงผู้เดียว (ณรุทธิ์ สุทธจิตต์, 2541: 96) แนวคิดของ Schmid and Koch (1982: 3) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้การเล่นกีตาร์ หากผู้เล่นเรียนรู้การเล่นกีตาร์และกลับมาทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ผู้เล่นจะสามารถมีทักษะการเล่นกีตาร์ได้อย่างต่อเนื่อง และทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike (1969:28-29) กล่าวว่า กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercises) ที่อธิบายว่าการที่บุคคลได้มีโอกาสได้กระทำซ้ำๆ ในพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง จะทำให้พฤติกรรมนั้นๆ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งจะต้องมีสื่อ นวัตกรรมทางการสอนเป็นเครื่องมือมาประกอบด้วย

นอกจากนั้น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อ นวัตกรรมทางการสอน พบว่า การใช้ชุดการเรียนหรือชุดฝึกทักษะ สามารถช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางดนตรีได้ เนื่องจากวิชาดนตรี เป็นวิชาการที่ต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะภาคปฏิบัติ ซึ่ง

เปรียบเทียบการเรียนอีกหนึ่งภาษา คือ ภาษาดนตรี การเรียนการสอนดนตรีจึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกทักษะได้ผลดีก็คือ ชุดการเรียนหรือชุดฝึกทักษะ เช่น งานวิจัยของนิรันดร์ กุหลาบ (2561) พบว่า การพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้แบบฝึกทักษะกีตาร์ ทักษะชีวิตด้านความรู้ ความสามารถในการบรรเลงกีตาร์ และมีทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับวีระพงษ์ มีแก้ว (2559) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก พงศธร ห่องแสง คมกริช การินทร์ (2561) พบว่า ดัชนีประสิทธิผลภาคปฏิบัติ เท่ากับ 0.6568 ภาคทฤษฎี เท่ากับ 0.5226 และรวมทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี เท่ากับ 0.6101 มีความพึงพอใจต่อด้านความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอนในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อด้านการปฏิบัติจริงในระดับปานกลาง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจจัดสร้างชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอน ประกอบการจัดการเรียนรู้และฝึกทักษะกีตาร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร ซึ่งผลจากการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์จะทำให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการปฏิบัติกีตาร์สูงขึ้น จนทำให้สามารถบรรเลงเป็นวงตลอดจนร่วมแข่งขันกับกิจกรรมดนตรีต่างๆ ได้ นอกจากนี้ยังสามารถนำไปประกอบอาชีพทางด้านดนตรีได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้ชุดฝึกทักษะ การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหา ประกอบหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับนักเรียนโรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 201 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร อำเภอโพธิ์ไทร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 อุบลราชธานี-อำนาจเจริญ จำนวน 21 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี) การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 เล่ม

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) จำนวน 9 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ จำนวน 40 ข้อ

2.4 แบบประเมินทักษะปฏิบัติ

2.5 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร สรุปผลได้ ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ต่อประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.41/80.0 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.67 หมายถึง นักเรียนมีความรู้และทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 67

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการพัฒนาชุดฝึกทักษะ การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มีประเด็นที่สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะ การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) ต่อประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.41/80.0 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาโดยยึดหลักและวิธีการทางวิชาการ หลักจิตวิทยา เกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกทักษะที่มีองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะอย่างครบถ้วน เป็นไปตามหลักการสร้างชุดฝึกทักษะของสுகนธ์ สินธพานนท์ (2551: 89 - 90) ที่กล่าวถึง หลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการเรียนรู้เป็นอย่างดี ซึ่งมีหลักสำคัญเป็นแนวทางในการจัดทำ คือ 1) จัดเนื้อหาสาระในการฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) เนื้อหาสาระและกิจกรรมการฝึกเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน 3) การวางรูปแบบของแบบฝึกทักษะมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องและเนื้อหาสาระของเรื่อง 4) แบบฝึกทักษะต้องมีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจเรียนจากง่ายไปยากมีแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจและท้าทายให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ 5) มีความถูกต้อง ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาตรวจสอบให้ดูอย่าให้มีข้อผิดพลาด 6) กำหนดเวลาที่ใช้แบบฝึกทักษะแต่ละตอนให้เหมาะสม สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาดังที่สอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำและคณะ (2550: 54-55) ได้เสนอหลักจิตวิทยาการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ โดยธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้อธิบายกฎการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ กฎความพอใจ (Law of Effect) ธอร์นไดค์ (Thorndike) เชื่อว่าการเสริมแรงหรือรางวัลหรือความสำเร็จจะส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมต่างๆ หรือก่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น กฎการฝึกหัด

(Law of Exercise) กฎการฝึกหัดได้แบ่งออกเป็นกฎย่อยๆ 2 กฎ คือ 1) กฎการได้ใช้ (Law of Use) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะเข้มแข็งเมื่อได้ทำบ่อยๆ 2) กฎการไม่ได้ใช้ (Law of Disuse) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะอ่อนกำลังลง เมื่อไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง มีการขาดตอนหรือไม่ได้ทำบ่อยๆ 3) กฎความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้มีใจความสรุปว่าเมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำแล้วได้ทำเขาจะไม่เกิดความพอใจเมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำแล้วไม่ได้ทำเขาจะไม่เกิดความไม่พอใจเมื่อบุคคลไม่พร้อมที่จะทำแต่ต้องทำเขาจะไม่เกิดความไม่พอใจ ความพร้อมตามความหมายนี้รวมถึงวุฒิภาวะทางกายวุฒิภาวะทางปัญญาความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม และสภาพแรงจูงใจความพอใจ เป็นภาวะที่ต้องการได้รับและจะไม่พยายามหลีกเลี่ยงความไม่พอใจ เป็นภาวะไม่ต้องการได้รับและพยายามหลีกเลี่ยง สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรพล สุดเนตร, พันธ์ ปานช่วย, พิมลมาศ พร้อมสุขกุล ประวีณา เอี่ยมยี่สุน (2561) การหาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติรีคอร์เดอร์แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยนาฏศิลป์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกระบวนการของชุดการสอนปฏิบัติรีคอร์เดอร์แบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วยแผนการสอน จำนวน 3 ชุด มีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 81.14/88.65 สอดคล้องกับวัชรวิญญ์ นรการ และกฤษกร อ่อนละมุล (2561) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด พบว่า ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.77/84.58 สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐกร ชาคโรทัย และณัฐิกา สุนทรธนผล (2561) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนयोแซฟอุปถัมภ์ แผนกสามัญหญิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า ชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนयोแซฟอุปถัมภ์ แผนกสามัญหญิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีค่าประสิทธิภาพ 80.15/83.42 งานวิจัยของพงศธร ห่องแขงและคมกริช การินทร์ (2561) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ 80.12/79.51 และวีระพงษ์ มีแก้ว (2559) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.75/80.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเสนีย์ ศิริสวัสดิ์ (2558) เรื่องประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนภาคปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเท่ากับ 82.62/95.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ และทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 67 ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องจากชุดฝึกทักษะการปฏิบัติ กีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มี ประสิทธิภาพ ผ่านกระบวนการสร้างด้วยหลักการ ทฤษฎีทางจิตวิทยา โดยดำเนินการตาม กระบวนการวิทยาการวิจัยอย่างเคร่งครัด ตั้งแต่การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดเนื้อหาสาระ จากง่ายไปหายาก การเรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติจริง มีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ ข้อทดสอบ ได้ผ่านการประเมินโดย ผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้ ปรับปรุงเป็นชุดฝึกทักษะที่สมบูรณ์ เป็นไปตามคุณลักษณะที่ดี ของแบบฝึกทักษะ/ ชุดฝึกทักษะ ที่สจุนธ์ สินธพานนท์ (2561: 98) กล่าวถึงลักษณะของแบบ ฝึกทักษะที่ดีให้ผู้สร้างควรคำนึงในเรื่อง 1) ควรมีแบบฝึกทักษะหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและควรมีรูปแบบที่เร้าความสนใจผู้เรียนได้ลองความสามารถของ ตน 2) ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกทักษะหรือนำมา ประยุกต์ใช้ในการตอบในแบบฝึกทักษะ 3) สำนวนภาษาง่าย เหมาะกับวัยของผู้เรียนและ ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง 4) แบบฝึกทักษะแต่ละชุดนั้นควรคำนึงถึงความแตกต่าง ของแต่ละบุคคล 5) แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ควรฝึกความสามารถของผู้เรียนหลายๆ ด้าน 6) ควรฝึกทักษะการเรียนรู้ในด้านความคิดหลายๆ แบบ เช่น คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิด อย่างมีวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของ Schmid and Koch (1982: 3) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้การเล่นกีตาร์ หากผู้เรียนเรียนรู้การเล่นกีตาร์ และกลับมาทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนจะสามารถมีทักษะการเล่นกีตาร์ได้ อย่างต่อเนื่อง และทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike (1969: 28-29) กล่าวว่า กฎแห่งการ ฝึกหัด (Law of Exercises) ที่อธิบายว่า การที่บุคคลได้มีโอกาสได้กระทำซ้ำ ๆ ในพฤติกรรม ใดพฤติกรรมหนึ่ง จะทำให้พฤติกรรมนั้นๆ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2547) กล่าวว่า การฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีจะได้ผลดีมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับวิธีการต่าง ๆ ดังนี้ 1) การจัดเวลาฝึกควรฝึกโดยใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ดีกว่าฝึก โดยใช้ระยะเวลานาน ๆ 2) เน้นการฝึกส่วนย่อยแล้วจึงฝึกส่วนรวม 3) เน้นการฝึกความ แม่นยำก่อนความรวดเร็ว 4) การวัดความก้าวหน้าของทักษะเป็นระยะๆ แล้วสะท้อนกลับให้ นักเรียนรับรู้ 5) ควรฝึกในสภาพที่เป็นจริงให้มากที่สุด 6) การเชื่อมโยงทักษะเดิมให้ สอดคล้องกับทักษะใหม่ โดยการถ่ายโยงการเรียนรู้ 7) การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มา ปรับปรุงวิธีการเรียนทักษะให้ทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร์ กุลธิ (2561) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้แบบฝึกทักษะกีตาร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกสะอาดวิทยาคม พบว่า ในภาพรวม ทักษะ ชีวิตด้านความรู้เกี่ยวกับกีตาร์ ร้อยละ 95 ทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย คือ ความสามารถในการ

การบรรเลงกีตาร์ ร้อยละ 97 และมีทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย มีค่าร้อยละ 86 ผลการวิจัยยังพบว่า ทักษะชีวิตของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วีระพงษ์ มีแก้ว (2559) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และพงษ์ธร ห่องแขง และคมกริช การินทร์ (2561) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลภาคปฏิบัติ เท่ากับ 0.6568 ภาคทฤษฎี เท่ากับ 0.5226 และรวมทั้งภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี เท่ากับ 0.6101

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ การปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์โพธิ์พิทยาคาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบทั้งภาคความรู้ ความเข้าใจ และภาคปฏิบัติ โดยยึดแนวทางการปฏิบัติตามหลักวิชาการ ซึ่งล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ (2539: 171-172) ได้เสนอว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ (paper and pencil test) กับนักเรียนปฏิบัติได้จริง (performance test) ซึ่งแบบทดสอบประเภทนี้ แบ่งได้เป็น 2 พวก คือ 1) แบบทดสอบของครู เป็นชุดของคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น เป็นข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บอกพร้อมตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของครู 2) แบบทดสอบมาตรฐาน สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบ บอกวิธีการสอบและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วย ทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีการในการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรจัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้ 1) วัดด้านความรู้ความจำ 2) วัดด้านความเข้าใจ 3) วัดการนำไปใช้ 4) วัดด้านการวิเคราะห์ 5) วัดด้านการสังเคราะห์ 6) วัดด้านการประเมินค่า สอดคล้องกับงานวิจัยของภูมิรินทร์ ฝาชัยภูมิ (2560) เรื่องผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้ชุดการฝึกกีตาร์เบื้องต้นตามแนวคิดของซูซูกิในโรงเรียนดนตรีวรรณกานต์ จังหวัดขอนแก่น พบว่า นำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ชุดการฝึก ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนฝึกกีตาร์ได้อย่างมีความสุข ส่งผลให้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ งานวิจัยของวีระพงษ์ มีแก้ว (2559) การพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01 และนิรันดร์ กุลธิ (2559) เรื่องการพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้แบบฝึกทักษะกีตาร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกสะอาดวิทยาคม พบว่า ในภาพรวม ทักษะชีวิตด้านความรู้เกี่ยวกับกีตาร์ ร้อยละ 95 ทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย คือ ความสามารถในการบรรเลงกีตาร์ ร้อยละ 97 และมีทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย ร้อยละ 86 และเสนีย์ ศิริสวัสดิ์ (2558) เรื่องประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ ที่เรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่ผู้วิจัยสร้างชุดฝึกทักษะโดยคำนึงถึงความพร้อม ความต้องการ และความรู้สึกของนักเรียน เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ มีการวัดความพึงพอใจ โดยเครื่องมือที่มีคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ตามหลักวิชาการ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากหลายองค์ประกอบได้แก่ คุณสมบัติของครู วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลของครูจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ตามแนวคิดของแฮทฟิลด์และฮิวส์แมน (Hatfield and Huseman, 1987) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ซึ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายในปัจจุบันประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ คือ ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบเกี่ยวกับงานที่ทำในปัจจุบัน แบ่งเป็น ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้าง ประกอบด้วย ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางด้านการให้ความดีความชอบ ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านนิเทศ ผู้บังคับบัญชาและตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับทฤษฎีความพึงพอใจของบลูม (Bloom, 1976) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องการ จะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น และความมั่นใจ สอดคล้องกับภณิดา ชัยปัญญา (2541: 25) กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้ 1) การใช้แบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามอิสระดังกล่าว อาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ 2) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่จะได้รับข้อมูลที่ดีและได้ข้อมูลความเป็นจริง 3) การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะ

แสดงออกจากการพูดจา กิริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง ช่วงระยะเวลา และสิ่งเกิดอย่างมีระเบียบแบบแผน สอดคล้องกับงานวิจัยของภูมิรินทร์ ฝ้ายภูมิ (2560) เรื่องผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้ชุดการฝึกกีตาร์เบื้องต้นตามแนวคิดของชูชุกีในโรงเรียนดนตรีวรรณกานต์ จังหวัดขอนแก่น พบว่า ชุดการฝึกกีตาร์เบื้องต้นตามแนวคิดของชูชุกีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ชุดการฝึกซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนฝึกกีตาร์ได้อย่างมีความสุข งานวิจัยของนิรันดร์ กุลธิ (2561) เรื่องการพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้แบบฝึกทักษะกีตาร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกสะอาดวิทยาคม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุดและวิระพงษ์ มีแก้ว (2559) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=.81$; S.D. = 0.10) พงศธร ห่องแสง และคมกริช การินทร์ (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก มีความพึงพอใจต่อด้านความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนการสอนในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อด้านการปฏิบัติจริงในระดับปานกลางและมัธยม จิราภวิรุฬห์ (2559) พัฒนาชุดกิจกรรมวิชาดนตรีสากลโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ภาพรวม นักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย คือ การสร้างชุดฝึกทักษะ ควรมีเนื้อหาสาระที่อยู่ในความสนใจ ความต้องการและความพร้อมนักเรียน รวมทั้งความพร้อมของโรงเรียนและครูผู้สอน กระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะเป็นกระบวนการที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา มีรูปแบบที่ชัดเจน ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนทบทวนในการใช้ชุดฝึกทักษะอย่างเคร่งครัด เพื่อการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

เอกสารอ้างอิง

- กฤตธี สีนมนตรี. (2557). สถานการณ์ในการเรียนดนตรีและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมกรเรียนดนตรีอย่างรับผิดชอบของเยาวชนในโครงการศึกษาดนตรี
สำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. หลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ประยุกต์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรพล สุดเนตร, พันธ์ ปานช่วย, พิมลมาศ พร้อมสุขกุล และประวีณา เอี่ยมยี่สุน. (2561).
การหาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติรีคอร์ดเดอร์แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยนาฏศิลป์. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 6(2), 31-39.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2537). กิจกรรมดนตรีสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกร ชاکโรทัย และณัฐิกา สุนทรธณผล. (2561). การพัฒนาชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ แผนกสามัญหญิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
- นรินทร์ กุลธิ. (2561). การพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้แบบฝึกทักษะกีตาร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ศิลปะ สาระดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโคกสะอาด
วิทยาคม. เมื่อ 5 เมษายน 2563 จากเว็บไซต์
<https://www.academia.edu/34396564/>.
- พงศธร ห่องแสงและคมกริช การินทร์. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะประกอบการเรียน
การสอนกีตาร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2561, 292.
- ภณิดา ชัยปัญญา. (2541). การวัดความพึงพอใจ. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภูมิรินทร์ ฝาชัยภูมิ. (2560). ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้ชุดการฝึกกีตาร์เบื้องต้นตาม
แนวคิดของซูซูกิในโรงเรียนดนตรีวรรณกานต์ จังหวัดขอนแก่น. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระพงษ์ มีแก้ว. (2559). การพัฒนาชุดฝึกทักษะปฏิบัติกีตาร์คลาสสิก สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- วัชรวิชญ์ นรภาร. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุคนธ์ สีนธพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เทคนิคพรินต์.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2550). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสนีย์ ศิริสวัสดิ์. (2558). การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครราชสีมา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา,
- Bloom, B. S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York: McGraw Hill.
- Hatfield and Huseman, (1987). *Job Satisfaction of Thai and U.S. Educational Technologists in Higher Education*. Ph.D. Thesis, Missouri: University of Missouri Columbia.
- Schmid, W., & Koch, G. (1982). *Hal Leonard Guitar Method, Complete Edition: Books 1*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation.
- Thorndike, Robert, L. (1969). *Measurement and evaluation in psychology and education*. New York: John Wiley & Son.